

În căutarea sângelui vărsat

2 decembrie 2005

Gili Cârstea

Un capitol important din marea controversă, căruia va trebui să i se răspundă în procesul final, va fi găsirea adevăraților vinovați pentru sângele vărsat pe această planetă, începând cu sângele lui Abel.

În prezent, omenirea – inclusiv biserica – are un răspuns care pare sigur, după toate dovezile istoriei. Cele mai multe pierderi de vieți omenești au fost provocate de Dumnezeu, începând cu potopul și terminând cu cele șapte plăgi, lista incluzând cataclismele naturale, cele mai multe războaie și molimele evului mediu. Satana este cotate pe locul doi în această listă, el fiind responsabil pentru distrugerea supușilor lui Dumnezeu, cei pe care nu i-a putut convinge altfel să rămână de partea lui, enumerați în lista lui Pavel din Evrei 11.

Dumnezeu a trimis în fiecare generație mesageri care să răstoarne această credință, dar biserica s-a împotrivit mereu, considerând că dovezile din vechime sunt de necombătut.

În vremea sfârșitului însă, când lumina “celuilalt înger” va începe să lumineze pământul cu slava lui – care este o dezvoltare a soliei neprihănirii lui Hristos – biserica va începe să priceapă că TOT sângele vărsat pe pământ va trebui căutat în ograda altcuiva.

Îngerul din Apocalips 18 anunță că Babilonul cel mare a devenit o locuință a demonilor, și că prăbușirea lui a avut loc datorită uneltirilor lui nelegiuite, făcute în numele lui Dumnezeu, care au periclitat viața locuitorilor pământului, amețind neamurile cu “vinul” desfrânării ei. Un glas din cer anunță în detaliu consecințele prăbușirii lui, ca apoi să ne surprindă cu fraza finală: Nimicirea lui este definitivă, iar motivul principal al prăbușirii Babilonului este că “toate neamurile au fost amăgite de vrăjitoria ta, și pentru că acolo a fost găsit sângele proorocilor și al sfinților și al tuturor celor ce au fost junghiați pe pământ” (Apoc 18:23-24).

Că Babilonul cel mare este vinovat de “sângele proorocilor și al sfinților” este convinsă toată lumea. Surpriza vine din cuvintele următoare: “Și al tuturor celor care au fost junghiați pe pământ.”

Îngerul care vorbește aici ne avertizează că nu este departe ziua când omenirea va descoperi uimită că sângele tuturor celor care au fost junghiați pe pământ se află în curtea

Babilonului cel mare. Observați, îngerul nu spune că Babilonul este responsabil doar de sângele “proorocilor și sfinților,” ci și de al “tuturor” celor care au fost omorâți pe pământ.

De ce nu spune îngerul că sângele unei mari părți dintre locuitorii pământului se găsește în Ierusalimul ceresc? Creștinii se mândresc cu acțiunile de pedepsire ale lui Dumnezeu, gen potopul sau Sodoma și Gomora. Ei consideră că Dumnezeu a procedat cu dreptate în aceste misiuni de pedepsire în masă, ca o dovadă că El are puterea și determinarea să pună lucrurile la punct.

Chiar savanții bisericii rămășiței declară că Dumnezeu este autorul celor mai devastatoare operațiuni de distrugere în masă. Ei consideră că oponenții lui Dumnezeu, oameni care au respins harul lui Hristos, sunt pedepsiți “până la exterminare” de mânia unui Dumnezeu ofensat. Ei nu reușesc încă să coreleze mesajul crucii cu slava îngerului din Apocalips 18, acea slavă care, ni se spune, “va lumina pământul.”

Când solia neprihănirii lui Hristos va începe să lumineze pământul cu slava caracterului lui Dumnezeu, omenirea va înțelege repede motivul pentru care a crezut ea că responsabilitatea pentru sângele tuturor celor junghiați se află pe umerii lui Dumnezeu. Cineva a avut interesul, și a reușit să ofere vinul Babilonului “tuturor împăraților pământului,” pentru ca “toate neamurile” să fie amăgite de vrăjitoria lui.

Când va începe să aibă “o slabă licărire” despre ce înseamnă “solia neprihănirii lui Hristos în legătură cu legea,” atunci îngerul bisericii Laodicea va descoperi valoarea declarației din Apocalips, că sângele “tuturor celor ce au fost junghiați pe pământ” (Apoc 18:23-24) se află în ograda Babilonului cel mare și nu pe zidurile Noului Ierusalim, așa cum a propovăduit el ani de zile.

Dar trezirea din această beție, ieșirea de sub vraja Babilonului, nu se va produce la întâmplare, sau împotriva voinței lui. Îngerul bisericii Laodicea trebuie să intre de bună voie într-un proces de recuperare a memoriei și de asumare a responsabilității pentru întunericul acumulat asupra planetei prin respingerea sistematică a soliei îngerului al treilea.